

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

judecând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatei și de către inculpata Ciubotaru Veronica, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui,

*Ciubotaru Veronica XXXXX, născută la
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 04.01.2018 – 14.11.2019

instanța de apel: 10.12.2019 – 04.03.2020

instanța de recurs ordinar: 12.06.2020 – 20.04.2021

A C O N S T A T A T

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 noiembrie 2019, Ciubotaru Veronica a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.2 lit. c), d) Cod penal și în baza acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei cu închisoare aplicată lui Ciubotaru Veronica, pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani, cu dispunerea neexecutării pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune fixată, condamnată nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat *în fapt*, că, Ciubotaru Veronica, în perioada de timp de la 14.04.2017 ora 07:10 min. până la 18.04.2017 ora 14:24, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare, prin geam a intrat în locuința amplasată în mun. Chișinău, str. XXXXX, după care, prin deteriorarea lacătului a pătruns în odaia cet. Tutunaru Ina, care locuiește în chirie împreună cu familia sa, de unde pe ascuns a sustras mijloace bănești în sumă de 50200 lei, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate Tutunaru Ina o daună

materială în proporții considerabile. Astfel, prin acțiunile sale intenționate Ciubotaru Veronica a comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.2 lit. c), d) Codul penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință cu cauzarea de daune în proporții considerabile

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatei Ciubotaru Veronica, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care să fie emisă sentință de achitare.

3.1. În motivarea cererii de apel avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatei Ciubotaru Veronica a invocat că:

- este greșită abordarea instanței de fond precum că prin declarațiile părții vătămate Tutunaru Ina și a martorilor audiați pe caz se demonstrează vinovăția inculpatei ori, art. 8 alin. 3 Cod de procedură penală prevede că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri;

- probele considerate de instanța de judecată ca fiind pertinente cazului, nu coroborează între ele și nu pot sub nici o formă dovedi vinovăția lui Ciubotaru Veronica în comiterea infracțiunii imputate, iar cu referire la faptele descrise în actul de învinuire poartă un caracter pur subiectiv fiind o versiune preconcepută a organului de urmărire penală precum că din moment, ce cu o zi înainte, inculpata Ciubotaru Veronica a fost și a întrebat dacă familia Tutunaru este acasă, acest lucru prezumă în mod automat că dânsa ar fi comis infracțiunea incriminată;

- baza probatorie administrată în prezenta speță, nu poate fi apreciată ca fiind una pertinentă și concludentă din care să se contureze convingerea fermă că anume inculpata Ciubotaru Veronica a comis infracțiunea de furt în contextul în care, probatoriul administrat indică contrariul învinuirii aduse ori, din examinarea minuțioasă a dosarului se atestă că toate circumstanțele cazului i-au fost povestite părții vătămate de Valeria Conicova și Ion. Despre existența unei sume de bani, au cunoscut și persoanele care locuiau în apartamentul nr.1 din strada XXXXX.

- părțile vătămate o suspectă pe Ciubotaru Veronica doar din motivul că dânsa a fost și a întrebat dacă ea și soțul sunt acasă și respectiv acest fapt a determinat-o să creadă că anume ea a sustras banii. Partea vătămată a comunicat persoanelor din apartament unde ținea banii;

- nici unul din martorii audiați nu a confirmat, și/s-au că au văzut-o anume pe Ciubotaru Veronica că a sustras suma de bani, iar cu referire la declarațiile martorului Tutunaru Andrei acesta la fel a relatat că, a presupus că

banii ea sustras inculpata, din motiv că, cu o zi înainte a întrebat-o pe Conicova Valeria unde sunt ei;

- declarațiile inculpatei cu referire la faptul că nu a comis infracțiunea ce i se incriminează nu sunt combătute prin coroborare cu probele ce au fost administrate la dosar de către acuzatorul de stat, și care ar dovedi că inculpata a comis infracțiunea de furt;

- deși conform raportului de expertiză nr. 34/12/1 -R-4775 din 04.09.2017, s-a concluzionat că una din amprente ce a fost ridicată de la fața locului aparține lui Ciubotaru Veronica, în cadrul audierii sale, inculpata a declarat că, într-o zi când a primit vinul, a văzut că geamul este deschis, susține Ciubotaru Veronica că l-a închis și l-a întrebat pe Andrei de ce lasă geamul deschis când nu este acasă, la care acesta i-a spus că sunt camere-video și nu se teme de nimic că va intra cineva în casă și nici nu are ce lua.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 martie 2020, a fost respins ca nefondat, apelul avocatului Plămădeală Roman în numele inculpatei Ciubotaru Veronica, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 În motivarea soluției instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpata Ciubotaru Veronica a săvârșit infracțiunea imputată ei. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a constatat că, chiar dacă inculpata Ciubotaru Veronica vina în cele incriminate nu a recunoscut, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate, bazându-se pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Tutunaru Ina (f.d.12, vol. II); declarațiile martorului Protasevici Evgheni (f.d.13, vol. II); declarațiile martorului Tutunaru Andrei (f.d.14, vol. II); declarațiile martorului Conicova Valeria (f.d.15, vol. II); conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 18.04.2017, conform căruia a fost cercetată adresa mun. Chișinău, str. XXXXX, în urma căruia au fost relevate și ridicate amprente digitale (f.d.20-48, vol. I); conținutul raportului de expertiză nr.34/12/1-R-4775 din 04.09.2017, conform căruia o urmă digital copiată pe suprafața de imprimare a peliculei de tip „scotch”:nr.1 (B), ridicate la 18.04.2017, în cadrul cercetării la fața locului, au fost create de degetul inelar a mâinii stângi a cet. Ciubotaru Veronica, (f.d.76-90, vol. I); corpul delict - 2 pelicule adezive cu amprente digitale ridicate la 18.04.2017, de pe adresa mun. Chișinău, str. Tăbăcăria Veche 34, ap.1 (f.d.85, vol. I).

Instanța de apel a conchis că aceste probe, coroborează cu declarațiile părții vătămate Tutunaru Ina, a martorilor Protasevici Evgheni, Tutunaru Andrei, Conicova Valeria, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.04.2017 și raportul de expertiză nr.34/12/1-R-4775 din 04.09.2017, confirmă, cu certitudine, vina inculpatei Ciubotaru Veronica în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.2 lit. c), d) Codul penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Analizând declarațiile părții vătămate Tutunaru Ina, instanța de apel a considerat că acestea relatează adevărul, sunt veridice, consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului penal, care coroborează cu declarațiile martorilor Protasevici Evgheni, Tutunaru Andrei, Conicova Valeria, și cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată.

Instanța de apel a reținut că declarațiile inculpatei Ciubotaru Veronica privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale încriminate se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate și martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii de furt. Vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii încriminate este confirmată prin cumulul de probe cercetate, enumerate mai sus, ce coroborează între ele și careva divergențe între declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor și probele scrise care ar trezi dubii nu sunt reținute.

Nerecunoașterea vinei de către inculpată, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificat ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Poziția inculpatei Ciubotaru Veronica susținută în prima instanță, potrivit căreia ea nu este implicată în comiterea infracțiunii de furt este una declarativă și formală, exprimată cu scopul de a evita răspunderea penală. Prima instanță corect și întemeiat a respins argumentele apărării privind achitarea inculpatei deoarece probele cercetate în ședința de judecată dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii încriminate.

Instanța de apel analizând solicitarea avocatului de achitare a inculpatei de sub învinuirea adusă, constată că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției Ciubotaru Veronica în comiterea infracțiunii de furt.

Instanța de apel a respins ca fiind declarativ argumentul apărării precum că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost administrate suficiente probe ce ar dovedi comiterea de către Ciubotaru Veronica a infracțiuni incriminate, or, dimpotrivă, întreg ansamblul probatoriu al cauzei penale indică la culpabilitatea lui Ciubotaru Veronica.

Instanța de apel a constatat că, alegațiile apărării precum că din declarațiile martorilor nu rezultă vinovăția inculpatei Ciubotaru Veronica de asemenea nu se regăsesc la cauză, deoarece din declarațiile martorilor, care coroborează și care nu conțin divergențe, rezultă cert comiterea de către inculpată a infracțiuni incriminate.

Instanța de apel a reținut că, prin raportul de expertiză nr.34/12/1-R-4775 din 04.09.2017, s-a constatat cu certitudine că o urmă digitală copiată pe suprafața de imprimare a peliculei de tip „scotch”:nr.1 (B), ridicate la 18.04.2017, în cadrul cercetării la fața locului, au fost create de degetul inelar a mâinii stângi a cet. Ciubotaru Veronica. Iar argumentul inculpatei precum că urma digitală a apărut pe fereastră, este din motiv că anterior a închis fereastra, este unul neîntemeiat și are ca scop eschivarea de răspundere penală.

Referitor la motivele invocate în cererea de apel precum că, „(...) sentința judecătorească este nefondată”, instanța de apel a menționat că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece sentința instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocatului în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele apelului declarat de același autor, totodată instanța de apel consideră că, repronunțarea asupra argumentelor apelului nu poate duce la casarea sentinței contestate, or potrivit practicii CtEDO (Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011), Curtea a specificat că, „ (...) este adevărat că decizia Curții de Apel a fost foarte succintă și doar a menținut hotărârea primei instanțe. Totuși, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al 10 CoEDO”.

În concluzie, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiat și argumentele apelantei în susținerea poziției de achitare a inculpatei, precum că învinuirea formulată inculpatei Ciubotaru Veronica total întemeiată doar pe niște presupuneri, care nu se bazează pe un ansamblu de probe pertinente, concludente, utile și veridice, iar pretinsele „probe” prezentate de partea acuzării nu coroborează între ele și nu dovedesc incontestabil vinovăția inculpatei Ciubotaru Veronica or, partea acuzării în acest sens a prezentat probe verosimile care au elucidat în mod clar circumstanțele cazului și în baza cărora a fost demonstrată pe deplin vinovăția inculpatei Ciubotaru Veronica de

comitere a infracțiunii de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință cu cauzarea de daune în proporții considerabile, de aceea argumentele invocate în apelul apărătorului în interesele inculpatei, urmează a fi respinse ca nefondate.

Instanța de apel a menționat că, în acțiunile inculpatei Ciubotaru Veronica sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art.186 alin.2 lit. c) și d) Codul penal, argumente pe care le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de apel a reiterat, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din Convenția Europeană, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului garantate atât de Constituția R. Moldova, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și de Codul de procedură penală.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.7,61,75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acesteia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei.

Instanța de apel a menționat că, instanța de judecată la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise, care se atribuie la categoria celor mai puțin grave, de motivul acesteia, de prezența circumstanței atenuante și agravante, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, are la întreținere patru copii minori, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatei, precum și de condițiile de viață ale acesteia. Pedeapsa numită inculpatei este una echitabilă, fiind numită cu respectarea strictă a prevederilor legislației în vigoare și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatei Ciubotaru Veronica, prin care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a sentinței și a deciziei, cu

dispunerea pronunțării unei hotărâri prin care Ciubotaru Veronica să fie achitată;

- inculpata Ciubotaru Veronica, prin care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a sentinței și a deciziei, cu dispunerea pronunțării unei hotărâri prin care să fie achitată.

5.1 În susținerea recursului avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatei Ciubotaru Veronica invocă:

- probele administrate nu demonstrează vinovăția lui Ciubotaru Veronica pe motiv că aceasta latură a învinuirii nu este bazată pe probe pertinente, concludente și utile iar în rezultat, concluziile organului de urmărire penală preluate ulterior de instanțele de judecată privind vinovăția lui Ciubotaru Veronica sunt bazate exclusiv doar pe presupuneri;

- este nefondată abordarea primei instanțe cât și a instanței de apel precum că prin declarațiile părții vătămate Tutunaru Ina și a martorilor audiați pe caz se demonstrează vinovăția inculpatei. Ori, art. 8 alin. 3 Cod de procedură penală prevede că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului;

- probele, considerate de prima instanță și instanța de apel ca fiind pertinente cazului, nu coroborează între ele și nu pot sub nici o formă dovedi vinovăția lui Ciubotaru Veronica iar, cu referire la faptele descrise în actul de învinuire menționăm că acestea poartă un caracter pur subiectiv, fiind o versiune preconcepută a organului de urmărire penală precum că, din moment, ce cu o zi înainte, inculpata Ciubotaru Veronica a fost și a întrebat dacă familia Tutunaru este acasă, acest lucru prezumă în mod automat că dânsa ar fi comis infracțiunea incriminată;

- baza probatorie administrată în prezenta speță nu poate fi apreciată ca fiind una pertinentă și concludentă din care s-ar contura concluzia că Ciubotaru Veronica a comis infracțiunea de furt, în contextul în care probatoriul administrat indică contrariul învinuirii aduse;

- fără a examina versiunea părții apărării, atât prima instanță, cât și instanța de apel, în mod preferențial acordă atenție pretinselor probe ale părții acuzării, care de fapt sub nici o formă nu demonstrează faptul sustragerii de către Ciubotaru Veronica a bunurilor părții vătămate Tutunaru Ina iar, declarațiile inculpatei sunt apreciate critic fără a fi oferită o motivare în acest sens;

- potrivit jurisprudenței CEDO, condamnarea nu trebuie să fie arbitrară (*Cauza Navalinûi și Iașin c. Rusia*);

- instanțele naționale la îndeplinirea sarcinilor lor nu ar trebui să

pornească de la ideea preconcepută că învinuitul a comis infracțiunea incriminată, sarcina probei este pe seama acuzării de stat, iar orice îndoială ar trebui să beneficieze acuzatului. Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este mutată de la acuzare la apărare (cauza *Telfner c. Austria* (cererea nr. 33501/96 hotărâre din 20 martie 2001 par. 15-18) Aici, Curtea a specificat că a cere inculpatului să ofere o explicație asupra unor circumstanțe factice indicate de acuzare, în condițiile în care ultima nu a fost în măsură să administreze probe suficient de serioase (prima facie case) care ar „cere”, o explicație plauzibilă din partea acuzatului, echivalează cu mutarea sarcinii probei de pe umerii acuzării pe cei ai apărării fapt care a fost recunoscut ca fiind contrar art. 6 par. 2 CEDO.”;

- în cadrul examinării prezentei cauze nu a fost demonstrată vinovăția lui Ciubotaru Veronica în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. 2 lit. c, d Cod penal, iar cu referire la prevederile art. 8 Cod de procedură penală subliniem că învinuirea nu poate fi bazată pe presupuneri, iar orice îndoială în veridicitatea și obiectivitatea învinuirii se tratează în favoarea celui învinuit ori, analizând textul decizie Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 01.04.2020 constatăm că instanța de apel nu a reținut ca întemeiate argumentele invocate în interesele inculpatei Ciubotaru Veronica.

5.2 În susținerea recursului ordinar inculpata Ciubotaru Veronica invocă:

- probele care au fost administrate în faza de urmărire penală și ulterior cercetate în cadrul ședințelor de judecată atât în prima instanță cât și instanța de apel, nu demonstrează vinovăția ei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. 2 lit. c, d Cod penal, iar concluziile organului de urmărire penală puse ulterior de instanțele de judecată la baza sentinței prin care a fost recunoscută vinovată sunt bazate exclusiv doar pe presupuneri;

- este nefondată poziția și argumentele instanțelor de judecată precum că prin declarațiile părții vătămate Tutunaru Ina și a martorilor audiați pe caz se demonstrează vinovăția ei, or, art. 8 alin. 3 Cod de procedură penală prevede că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului;

- probele care au fost administrate în prezenta speță nu pot fi apreciate ca fiind pertinente, concludente și utile din care ar reieși concluzia că eu am comis infracțiunea ce mia fost incriminată;

- instanța de apel în motivarea soluției de menținere a sentinței primei instanțe nu s-a expus asupra chestiunii esențiale din această cauză cum ar fi care anume probe directe și care nu pot fi înlăturate demonstrează că anume Ciubotaru Veronica a comis infracțiunea de furt, că se afla la ora și data indicată

în rechizitoriu la locul sau în apropierea locului comiterii infracțiunii ori, toate circumstanțele cazului i-au fost relatate părții vătămate de Valeria Conicova și Ion;

- despre existența unei sume de bani au cunoscut și persoanele care locuiau în apartamentul din strada Tăbăcăria Veche 34, ap. 1, o suspectă pe ea doar din motivul că a fost și a întrebat dacă ea și soțul sunt acasă și respectiv acest fapt a determinat-o să creadă că anume ea a sustras banii. Partea vătămată singură în declarațiile sale a comunicat persoanelor din apartament unde ținea banii. Mai mult ca atât, nici unul din martorii audiați nu a confirmat, că au văzut-o că a sustras suma de bani iar cu referire la declarațiile martorului Tutunaru Andrei acesta la fel a relatat că, a presupus că banii ea sustras inculpata, din motiv că, cu o zi înainte a întrebat-o pe Conicova Valeria unde sunt ei;

- declarațiile că nu a comis infracțiunea nu sunt combătute prin coroborare cu probele ce au fost administrate la dosar de către acuzatorul de stat, și care ar dovedi că am comis infracțiunea de furt;

- probele, care au fost prezentate de către acuzare nu sunt concludente, pertinente și utile, urmând ca pe caz să fie pronunțată o hotărâre de achităta ori, instanța de apel adoptând decizia de menținere a sentinței de condamnare în baza de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, printr-o motivare superficială nu a clarifica aspectele și motivele esențiale descrise supra.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat și a solicitat a dispune inadmisibilitatea recursului înaintat ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu

a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

După cum rezultă din conținutul cererilor de recurs declarate, Colegiul penal lărgit atestă, că avocatul Plămădeală Roman, cât și inculpata Ciubotaru Veronica, invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori dispozitivul hotărârii este expus neclar, precum și când* 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată, că asemenea erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, cu referire la criticile invocate de avocatul Plămădeală Roman și de către inculpata Ciubotaru Veronica, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând decizia atacată în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că instanța de apel a dat răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularilor cererilor de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursurilor. Mai mult, în conținutul recursurilor nu au fost descrise care anume din motivele apelului nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei.

Colegiul menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și

sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Subsecvent, reieșind din esența criticilor invocate de către recurenți, Colegiul penal lărgit reține că acestea se referă doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, avocatul Plămădeală Roman și inculpata Ciubotaru Veronica fac o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatei Ciubotaru Veronica în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatei conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către recurenți, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă, că la soluționarea cauzei

instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe.

Contrar argumentelor recurenților prin care se invocă faptul, că instanțele de fond și-au fundamentat soluția în baza declarațiilor părții vătămate Tutunaru Ina și ale martorilor Tutunaru Andrei, Protosevici Evgheni, Conicova Valeria, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatei Ciubotaru Veronica, așa cum susține avocatul Plămădeală Roman și inculpata, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatei Ciubotaru Veronica.

Totodată, recurenții consideră că instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată, însă Colegiul penal lărgit relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către recurenți, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința primei instanțe potrivit căreia Ciubotaru Veronica a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare, pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, iar în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei cu închisoare aplicată pe un termen de 2 ani.

La fel, Colegiul penal lărgit stabilește, că în speță, nu a fost comisă careva eroare de drept, așa precum se susține de către recurenți, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu referire la criticile invocate de recurenți sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează, că temeiul de drept menționat, prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal lărgit reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță, inculpata Ciubotaru Veronica a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, *furtul – adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în locuință cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatei Ciubotaru Veronica în baza art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității.

Colegiul penal lărgit, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurenți, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatei Ciubotaru Veronica, astfel corect concluzionând că în acțiunile inculpatei sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în *pct. 4, 4.1.* al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții

legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (cauza *Van de Hurk v. Olanda*, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, *Immeubles Groupe Kosser v. Franța*, nr. 38748/97 din 9 martie 1999).

Prin urmare, Colegiul conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se resping ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocatul Plămădeală Roman în numele inculpatei și de către inculpata Ciubotaru Veronica, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, în cauza penală în privința lui *Ciubotaru Veronica* XXXXX.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 04 iunie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena